

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Incipiens ab Anno Domini D.XC. perueniens vsque ad DCC.XIV. nempe à Gregorio Magno Romano Pontifice, vsque ad Gregorium secundum

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annvs 593. Gregorii Pap. Annus 4. Mavritii Imp. Annus 8.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15007

I E S V C H R I S T I
ANNVS 593.

GREGORII PAP. MAVRITII IMP. ANNVS 4. ANNVS 8.

a Euegr. li. 6. c. 18. COELENHOE IN RE- GNUM RE- SUTITVS DIO GRA- TVS.

b Euegr. li. 6. c. 30. II.

INSCRI- PTIO CRU- CIS A COS- TANS. MISSA.

III.

Nonagesimus tertius post quingentesimum Redemp-
tionis annus indictionis vnde incipit: quo re-
stitutus in regnum Cosroes Rex Perfarum, multa pietatis
signa publicis egregie factis edidit, quae quam exacte
sine describit Euegrinus: primum vero eius in regnum per
Mauritium restitutionem verbis illis enarrat: *Cosroes*
vero cum Hierapolim, qua primario impio atque civitas est, per-
venisset, rursum recurrit. Quod cum intellexisset Mauritium plerumque
commodu Cosrois supplicis, quam sua ipsius gloria consulari
ingenti pecunia vs. (quod non ante aliquando visum fuit) cum iu-
vat, atque Persu conseribit exercitum, & impensis simulabus de suo
suppellectili, Cosroem versus exercitum, Romanis saluta & Persis
iustitiam, extra fines Imperii Italiani ad Martyropolim vsque
producentium curavit. Causitas primum traditus est, deinde a Mar-
tyropolitans lapidibus obrutus, postea ab eisdem in crucem actus.
Traditum est ei quoque Darai epulum, a quo clam exierat. Per-
se, Atque Barame a Romanis suis vincto bello succurato, & solo cum
ignominia in fugam verso Cosroes ad suam ipsius regnum rediit
est. haec Euegrinus, subdit vero post pauca h.

Cosroes autem ad suum regnum restitutus, misit ad Grego-
rium Episcopum Antiochenum Crucem multo ante & lapi-
dibus pretiosis cognoscit clavatam, qua honorum Sergii martyris
indictis illustrari voluit. Hanc Crucem primum Theodoros
comitis Iulianiani ei dedicauerat, deinde Cosroes
comitis cum illis monumentis (videlicet supra commemo-
ratum est) inde ab ipeerat. Misit quoque aliam Cru-
cem auctam, in qua litteris Graecis illa curant inscri-
benda:

HANC CRUCEM EGO COSROES REX REGVM FI-
LIJVS HORMISD E MISI CVM EMIM DIABOLICO CONA-
TV ET VETERATORIO INELEGISSIMI BARAMIS E T
SVORVM CABALLARTORVM MIN ROMANIAM CONVE-
GERE ERAMVS COMPLISI, ET PROPTER ADVENTVM
SCHELRATI PADESPRAM CVM EXERCITV AD NISI-
BIN, QVO CABALLARIOS QVA PARTIBVS SIRIEN-
SIVM STABANT, SVBDOCRETI CABALLARIOS CVM
DVCE AD CHARCHAS VSOQVE QUI ZADESPRAM RESI-
STERENT EIVSQUE VIRES FRANGERENT, MISERAMVS
OPERET PRASIDIO COMMVNITIS ANTESTRIGHI MAR-
TVRIS HONORATISSIMI ET IN PRIMIS MEMORABILIS,
QVONIAM ACCEPERAMVS EVM RES ABSE POSTVLA-
TAS SOLERE LARGIRI, PRIMO ANNO REGNI NOSTRI
SEPTIMO IDVS IANVARI POSTVLAVIMVS OPEM AD
EO, VOTVMQUE FECIMVS, SI CABALLARI NOSTRI
ZADESPRAM VEL INTERFERERENT, VEL CAPIVIM
SECVDVCEBERENT, NOS AVREAN CRUCEM LAPILLIS
DISTINCTAM AD EIVS TEMPVS MISSVRYVS, QVA VE-
NERANDVM EIVS NOMEN ILLUSTRARETVR, ATQVE
AD QVINTVMIDVS FEBRVARI CAPVT ZADESPRAM
AD NOS PERLATVM PVIT. ITARVS POSIVLATIONIS
NOSTRE FACTI COMPOTES, QVO RES GESTA NEMINI
DVBI ESSET, AD VENERANDVM SANCTI SERGHII NOM-
EN ILLUSTRANDVM, HANC CRUCEM A NOBIS FA-
BRICATAM AD TEMPLVM EIVS MISIMVS VNA CVM
CRUCE QVA MVITINIANVS IMPERATOR ROMANVS
AD IDEM TEMPLVM MISIT, QVAMQV COSROES REX
REGVM FILIVS CABADI PROAVI NOSTRI TEMPOR-
BVS QVIBVS ROMANIVS PERSAE GRAVISSIME INTER-
SE DISSIDERENT HVC ADVENIT, QVAM DENIQVE NOS
IN NOSTRIS THEAVRIS INVENIMVS ET AD EDEM
SANCTE VENERABILIS SERGHII MITTENDAM CY-
RAVIMVS. Hactenus Cosrois inscriptio Graecis a se mis-
se perpetui monumenti ergo in Graecis litteris. Pergit
Euegrinus:

Haec Omissa Gregorius Episcopus Antiochenus cum de sen-
tentia Mauritii Imperatoris accepisset, cum mox a pompa ad sacru
martyrum templum deferret, in quo coeponit. Haec ista multo post, alia

donat ad sanctum illud templum misit Cosroes, inter quae erat di-
citur ex auro confectis, in quo inscribenda curavit haec verba:

Ego COSROES REX REGVM FILIVS HORMISDE
SPECTINEVR AE HOMINIAVA, NISQV TAMPLITVO
TVI VENERANDI NOMINIS EX MEIS VERBIS COGNOS-
CATVR, SED PARTIM PROPTER HANVM IN EO IN-
SCRIPTARVM VSRITATIMPARTIM PROPTER MVL-
TA BENEFICIA ET LIBERALIA QVA ADS TE ACCEP-
NAM HEC VVM FELICITER ACTVM VTO QVOD NOMEN
MEVM IN TVIS AGRIS VAVIS EXTV, CVM FORTE RE-
RAMAIS ESSEM, PETEBAM ABS TE SANCTE SERGLVI
MIMI SVBSIDIO VENIREN, ET SIRA CONIVX CONCI-
PERET, ACCVM SIRA CHRISTIANA ESSEIT EGO GEN-
TILIS, ET LEX NOSTRA NON PERMITTERE NODI POS-
TESTATEM MVLIEREM CHRISTIANAM EXORELDO-
GENDI: TAMEN QV MEVM SINGVLAREM LEGA TEA
NOREM LEGEM IN HAC MVLIERE NEGLESI, ET TAMIS
DIE INDIEMINTE. CATRASVS KOREINGENVS DILI-
GERE NON DESTITI NEQVE ESISTO, QV AMOREM IM-
SVMERAT TVAM BONITATEM, SANCTE SERGLVI
DRECARI VT GRAVIDA FERET.

QVIN ETIAM VOSVM TIBI NVNC PAVLIVM QV-
POLLEKITVS, SIRA CONCIPERE, ME CRUCEM QVAM
ILIA GRATAT AD SANCTISSIMVM TEMPLVM TVM
MISVRVM, QVA PROPTER IPSE EQV DIMEI SIRA HOC
APVD ANIMOS NOSTROS PRO FONEBAMVS. ET HANC
CRUCEM IN MEMORIAM NOMINIS TVI, SANCTE SERGI
IPSI TENEREMVS, ET VISVM ERAT PRO ILIA TRITVM
EIVS QVOD QVATVOR MILLIA ET QVADRINGENTOS
STATERES MILIARES NON EXCEEDIT MITIAS
ET SID IDEM AVGERE, VT EIVS VYMA QVINTVM MIL-
LIA STATVRVM COMPLETERITVR. ATQVE EX ID
TEMPORE QVO ISTAM POSIVLATIONEM ANNO INO-
STRIS CONCIPERE, HEC QVQVE COGITARE CONFES-
MVS AD TEMPVVS, QVO RHOSON CHOSROX VINCIVM,
NON AMPLIVS DE CEM DIES PRATELIERANT, AD
QVOD QVODEM TEMPVVS TV SANCTE SERGI, NON QVOD
IPSE DIGNVS ESSEM, SED PROPTER TVAM PVIT-
NITATEM, MIHI NOCV SECVDVMO QVIT TEMPVIS
ETIAM TERTIO DIXIMI SIRA CONCIPERE, ATQVE
QV EGO EM IDEM VISIONE TERTIO APERTE TIBI
QV ERANT CONSINTANEA RESPONDI.

AT QVONIAM TV ERVM ABS TE POSTVLATAM
LARGITOR ES, EXRO DIE SIRA MOREVM QV NID-
RES LABORARE SOLENT, NON INSENTI, QVO AVT MIT-
SERAC DEERE ANIMO HESITABAM, VTRVM VERB-
TVIS FIDEM HABEREM AN NON, CVM IS POSIV-
TIONVM LARGITOR, POSTEA TAMEN EX EO QVOD NOX
BYENTLIERIS SIRA HNOH ATTIGIT, TVM TVM EIPRO-
RATAM HABVIT VISIONIS TVM TV ORVM VERBVM
VERITATEM, QVOD GIRA QVACEM HANC HEICO ET
EIVS PRETING VNA AD TVAM SANCTISSIMAM ADIM
MISL DEDIQVE MANDATVM VT ANTVI SPRTIO DE-
CVS VNYSET VNYSCALIX FERENT, QVI DIVINI MI-
STERIS GELBRANDIS INSERVIERIT, QVIN ETIAM
VT CRVXERET, ET THVYRIVM FABRICARETV
VTRVMQVE AVREVM IN VYVM SACRE RENS A, ET
VNYCVM VTRVMQVE APERTVM CONFCRETVA AV-
RO COLIVSTRATVM, QVOD AVTEM DESVYMA PER-
TRESTARETV, AD NECESSARIOS VYTVES ACER-
EDIS RESERTARETVR, VT MIHI ET MEI TV SANCTI
SERGI CVM IN ALIIS REBVS OPTVYEREBATVM MA-
XIME IN HAC DEPTITIONE SVBRIDIO VENIREN, ET QVO
FER TVAM IN TERCESSIONE M NOBIS ET TNERIT, IDEM
IPSYM PER TVAM CLEMENTIAM ET BONITATEM MIHI
ET SIRA EX SENTENTIA PERITVS SVCCEDAT, QVOTVX
IPSE, TVM SIRA, TVM ALII OMNIS DENITVS IN TOTO
ORBE FLABARYM TVA IN VITVTVI EIPX PONANTV,
ET IN TE DE INCEPS CREDAMVS.

Hactenus incisa in auro inscriptio. Pergit rursus Eue-
grinus. Haec donata a Cosrois oblata, a loqui rursus, quae
propheta Balacum consensit: quod plura Deo promissum fuisse
est, vt Gentium lingue, vel haec salutaris proferretur. Quae
quidem

et cetera de concellariis, de numeris non vt Episcopum ea...

Quod vero illud ipsum, quod non probaret editum...

Legimus in v. a. Iustitiam Ecclesiastica liberari, le ta...

Caria Deo immensus agimus, quod illa tunc data a...

Gregorius ad Metropolitanos tum Orientis, tum Occi...

Gregorius meminit, recitanda, ita se habet h...

Gregorius meminit, recitanda, ita se habet h...

statuit, cum isdem obligationis nexibus fuerit soluti...

Hoc anno tunica Domini nostri Iesu Christi in Za...

Misit hoc anno Gregorius Papa Constantinopolim...

Quamuis casus consuleratio me mouet ad scribendum...

Gregorius meminit, recitanda, ita se habet h...

Sed etiam nunc iam dico, aut easdem personas in suo...

XXIV. DE TUNICA CASALYATOKIS.

c. Gra. Tur. morae. li. 1. c. 4.

XXV. SABINIANVS DIAC. APOCRISAR. MISVS CONSTANTINOPOL.

d. Greg. li. 1. ep. 11. in. 11. XXVI.

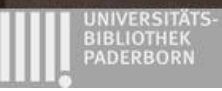
GREG. RE. DARGVIT IOANNEM EPISC. CONSTANTINOPOL.

c. Sap. 1.

f. Matt. 15.

XXVII.

g. 2. Tim. 4.

... hactenus ipsius Gregori contestatio: atque hic finis de rebus gestis in causa schismaticorum hoc anno. Constat autem aliquandiu ipsam Theodolindam in eadem cum schismaticis sententia persistisse; ut quae anno sequenti contingerent, edocentur.

Qui igitur hac praevia admonitione redierunt ad Ecclesiam, ab ipso Gregorio benigne suscepti sunt. Extat enim hoc anno ab ipso data epistola ad Maximianum Syraculanum de quodam Felice diacono ex schismatico errore converso, his verbis conciscripta f: *Profertim Lator Felice diaconus, cum nullatenus in haereticorum dogmata lapsus sit, nec à Catholica fide discesserit, prout illi aduersus Constantinopolitanam Synodum suspitionibus, in Hystricorum se separatione remouerat. Qui cum Romam venisset, recepta à nobis iuuante Domino ratione, excessum suum, recepta Domini corporis & sanguinis communionem, correxit. Quia ergo, prout dictum est, non in haereticum incidit, sed à sacris generalis Ecclesiae mysteriis, quasi relictis studiis intentionis errantibus imbecillitati eius atque necessitatibus consulentes, moderatae sustentationis eius pietatis intuitu providentes, in tua Ecclesia Syracusana eum praesentibus cardinandum fuit, ut officium diaconatus explicet, seu certe ut sola eiusdem officii praesentanda paupertate sua commoda consequatur, in tua fraternitatis volumus hoc pendere iudicio. Quid hortamur ut tua fraternitas implere festinet, commendantes etiam personam eius, quatenus nullis eum patitur molestiis aut necessitatibus subiacere: ne vel nostra commendationis inueniaris et amicum neglexisse, vel minus exhibuisse, quam tuus exigit ordo pauperibus: quia & nosi annuum quid de nostra Ecclesia dari fecimus, ut eiusdem operis, quod te hortamur exhibere, participare esse possimus. haec pro schismatico ad Ecclesiam reuolto Gregorius: quibus cum commendandam videas eiga lapsos eius charitatem, habes etiam, ut intelligas & confirmes, quae eodem Gregorio auctore dicta sunt antenimam, cum in Quinta Synodo non actum sit de fide, sed de personis, in eam peccantes nequaquam fuisse dicendos haereticos, sed tantum schismaticos: si vero aliquando haeretici dicti inueniantur, id de illis tantum accipi, qui oblinati nimis in errore permanere steterint: tuncque fieri, ut schisma in haereticum transcat, ut alias superius pluribus dictum est.*

Inter hac autem idem sanctissimus Pater laboribus & angustis fatigatus & pressus, ad modicum temporis spacium amicum repetit solitudinem, ita tamen, ut in otio esset maxime operosus: medicatus quippe scribere libros Dialogorum, eos anno quarto sui Pontificatus, qui ingreditur hoc anno mense Septembris vna cum duodecima Indictione, viglantissimo studio elaborauit. Collegat enim res praecclare gestas sanctissimorum virorum Italiae, eorum potissimum, qui sua aetate vixerunt, quas vel ipse probe sciret, vel à viris fide dignissimis accepisset, diligentissimam in his curam impendens, ut videre est ex ipsius epistola hoc anno data ad Maximianum Syraculanum Episcopum verbis istis g:

Frater mei, qui mecum familiariter viuunt, omnimodo me compellant aliqua de miraculis Patrum, quae in Italia facta audimus, sub breuitate scribere. Ad quam rem solatio vestra charitatis reuolueret iudicio, ut ea, quae vobis in memoriam redeunt, quaque cognouisse vos contigit, mihi breuiter indicetis. De demone enim Demoso Abbate, qui iuxta dominum Anastasium de Pentemio fuit, aliqua retulisse te meminimus, quae oblationi mandauit. Et hoc inquit, & si qua sunt talia, tuis peto epistola imprimi, & mihi sub celeritate transmitti, si tamen ad me ipse non properas. haec ad Maximianum, miraculum illum vicum ipsius Gregorii monasterii sanctae Andreae antea praefectum, quem secum (ut vidimus superius tomo) Constantinopolim duxit. Porro id genus alias litteras ad dueros scripsisse, cum huiusmodi meditaretur opus, nulli dubium esse potest: siquidem à diuersis, quos tales citat, ea quae scribit, se accepisse cum testem, eosdem vel accepisse Romam, vel hieris admonuisse, ut quae scirent, scriberent (ut fecit cum Maximiano) necesse est asseruare.

Porro quod absoluisset idem S. Gregorius opis quadraginta homiliarum, in quibus contingerat (ut ex eis apparet) aliquid huiusmodi inter concionandum referre

... hactenus ipsius Gregori contestatio: atque hic finis de rebus gestis in causa schismaticorum hoc anno. Constat autem aliquandiu ipsam Theodolindam in eadem cum schismaticis sententia persistisse; ut quae anno sequenti contingerent, edocentur.

Qui igitur hac praevia admonitione redierunt ad Ecclesiam, ab ipso Gregorio benigne suscepti sunt. Extat enim hoc anno ab ipso data epistola ad Maximianum Syraculanum de quodam Felice diacono ex schismatico errore converso, his verbis conciscripta f: *Profertim Lator Felice diaconus, cum nullatenus in haereticorum dogmata lapsus sit, nec à Catholica fide discesserit, prout illi aduersus Constantinopolitanam Synodum suspitionibus, in Hystricorum se separatione remouerat. Qui cum Romam venisset, recepta à nobis iuuante Domino ratione, excessum suum, recepta Domini corporis & sanguinis communionem, correxit. Quia ergo, prout dictum est, non in haereticum incidit, sed à sacris generalis Ecclesiae mysteriis, quasi relictis studiis intentionis errantibus imbecillitati eius atque necessitatibus consulentes, moderatae sustentationis eius pietatis intuitu providentes, in tua Ecclesia Syracusana eum praesentibus cardinandum fuit, ut officium diaconatus explicet, seu certe ut sola eiusdem officii praesentanda paupertate sua commoda consequatur, in tua fraternitatis volumus hoc pendere iudicio. Quid hortamur ut tua fraternitas implere festinet, commendantes etiam personam eius, quatenus nullis eum patitur molestiis aut necessitatibus subiacere: ne vel nostra commendationis inueniaris et amicum neglexisse, vel minus exhibuisse, quam tuus exigit ordo pauperibus: quia & nosi annuum quid de nostra Ecclesia dari fecimus, ut eiusdem operis, quod te hortamur exhibere, participare esse possimus. haec pro schismatico ad Ecclesiam reuolto Gregorius: quibus cum commendandam videas eiga lapsos eius charitatem, habes etiam, ut intelligas & confirmes, quae eodem Gregorio auctore dicta sunt antenimam, cum in Quinta Synodo non actum sit de fide, sed de personis, in eam peccantes nequaquam fuisse dicendos haereticos, sed tantum schismaticos: si vero aliquando haeretici dicti inueniantur, id de illis tantum accipi, qui oblinati nimis in errore permanere steterint: tuncque fieri, ut schisma in haereticum transcat, ut alias superius pluribus dictum est.*

Inter hac autem idem sanctissimus Pater laboribus & angustis fatigatus & pressus, ad modicum temporis spacium amicum repetit solitudinem, ita tamen, ut in otio esset maxime operosus: medicatus quippe scribere libros Dialogorum, eos anno quarto sui Pontificatus, qui ingreditur hoc anno mense Septembris vna cum duodecima Indictione, viglantissimo studio elaborauit. Collegat enim res praecclare gestas sanctissimorum virorum Italiae, eorum potissimum, qui sua aetate vixerunt, quas vel ipse probe sciret, vel à viris fide dignissimis accepisset, diligentissimam in his curam impendens, ut videre est ex ipsius epistola hoc anno data ad Maximianum Syraculanum Episcopum verbis istis g:

Porro quod absoluisset idem S. Gregorius opis quadraginta homiliarum, in quibus contingerat (ut ex eis apparet) aliquid huiusmodi inter concionandum referre

XI.

Greg. h. 4. in. 11. ep. 14. NON OMNES SCHISMATICI SUNT HAERETICI.

XII.

Gregorius ad Maximianum de Tempore.

Greg. h. 2. ep. 10. in. 11.

XIII. QVAM INUIT GREGORIO IN SCRIBENDIS DIALOGIS.

XIII.

clie patrimonium, que quidem non suo loco posita ha-
betur, sub Indictione septima collocata: verum cum ab
eo rationem proxime preteritarum Indictionum non
arque decime exigit, vique sub vndecima eam datam
esse Indictione asseri posse videtur. Multiplicia habet illa
negotia quam diligentissime examinata: vt admiratione
sit dignum, tam diligenter priuata negotia ab eo esse cu-
rata, qui publicis pene obrutus mergeretur; & terrena ad-
eo solerter inuitum, qui contempnendo celestia, cele-
stis propemodum appareret. Habet preterea lepida que-
dam; ex quibus aliquid tamen haurias vtilitatis, dum
post multa obseruatione dignissima, hæc de millis ab eo
tumentis habet: Præterea vnum nobis caballum miserum &
quinque bonos asinos transmissi. Caballum illum scdere non pos-
sum, quia miser est: illos autem bonos scdere non possum, qui alii
sunt. Sed petimus, vt si nos continere disponis, aliquid nobis condi-
gnam deferatis. hæc ipse, qui in elemosinarum largitione
effusissimus existens, egentissimus in iis, quæ ad sui
corporis vsum spectarent, esse voluit: nam vel abique equis
libula possidens, vel non bonis, ex Sicilia ad le equum
mitti expectauit, Pontifice tamen dignum, vt videas ira
paupertatis fuisse cultorem, vt tamen sacerdotalis decori-
tis esset tenacissimus. Hæc autem spectanda proponi-
mus aduersus eos, qui Pontificum de custorum collocat
in regio apparatu; quo si vel minimum caueat, imminui
penitus putant Pontificiam maiestatem. Sed cum & hoc
non negligendum putemus, Apostolicum tamen splen-
dorem celestibus, magis intelligant micare radios, & di-
uinae presentie, quæ ei assistens inuigilat, conuolare sul-
goibus, illustrati insuper addito nitore virtutum: cum
sciamus pauperimos sæpe Pontifices extortes Regibus
imperasse, & Imperatores potentissimos infensasse, atq;
ad penitentiam humi quoque prostrasse.

LXI. Ad postremum autem, vt rebus gestis S. Gregorii anni
huius inuenimus proponamus: quæ de statu suo ipse scribat in
epistola ad Naricem b, hæc accipe: Peto, inquit, vt mihi
ignoscas, quod epistola tua sub breuitate respondit: quia tantis tri-
bulationibus premor, vt mihi neque legere, neque per epistolam multa
loqui liceat. Hoc solum tibi breuiter dico, quia oblitus sum manda-
care penam meam à voce genitricis meæ. hæc ad Naricem Patri-
cium Constantinopolitanum agentem, quo cum, dū Con-
stantinopolis esset, magnam consuetudinem contaxerat,
simulque cum eius domesticis, de quibus in fine: Omnes,
qui vobiscum sunt, mea peti vice salutari. Demum Demianus salu-
tari meam dicitur cui minime respondit, quia cum sit Latina, Græce mihi
scripsit. ex illis namque ipsa fuisse videtur nobilibus Ro-
manis, qui ob barbarorum infestationem ex Vibe mi-
grarant Constantinopolim.

LXII. Sed quid sibi vult Gregorius verbis illis: Minime respon-
dit quia cum sit Latina, Græce mihi scripsit? Attende, quatio,
quantam sterilitatem bonarum litterarum secum vexe-
rint affluat in Italia bellorum mortis (quod & alias nos
artigisse meminimus) ita vt haud in promptu esset facile
reperiri, qui vtriusque lingue peritus esset. Certe quidem
de se ipso testatur idem Gregorius alibi, Græcas litteras
minime calluisse, cum ait: Quamuis in multis occupatus, quæ-
nis Græce lingua nescis, in commemoratione tamen vestra iudex recessi,
& c. hæc ad Anastasium presbyterum de cõtenone, quæ
intercedebat inter ipsum atque Hierosolymorum Epi-
scopum. Sed eadem infelicitas Constantinopolitanam
quoque vibem vexabat, vt careter illa homine, qui Latine
scripta posset per se reddere Græce linguæ: nam ad
eundem, qui supra Naricem inferius hæc habet d: Quod
vero scribitis, vt excellentissima filia mea domine Gordia, & sanctis-
sima filia eius domine Theofista, & magnifici carum hominibus
domino Marina & domino Christodoro scribere debeam, eosque ali-
quid de anima sua admonere: bene scit dulcissima vestra magnitu-
do, quia hodie in Constantinopolitana civitate, qui de Latino in Græ-
cum dictata bene transferunt, non sunt. dum enim verba custodiunt,
& sensus minime attendunt, nec verba intelligi faciunt, & sensus
frangunt, hæc ipse.

LXIII. Hoc eodem anno, qui & numeratur Regis Franconum
Childeberti decimus quartus, conuenit Episco-
porum Pictavis in Gallia celebratus est donarum regia-

rum monialium vniuersam prouinciam illam commo-
uentiam e uisa, cum & aliam antea eadem occasione o-
portet ite Synodum celebrari: de vtriusque his memini
Gregorius Turonensis pluribus d. Dux namque Franco-
rum Regum filia, Chrodieldis filia Chariberti Regis, &
Basina filia Chilperici, sub S. Radegunde profertur vir-
ginitatem & monastica instituta sub regibus S. Carli Ep-
scopi Arclatenfis, post obitum eiusdem S. Regis non
patientes ab Abbatis Leoubouera reperi, cum ipse prima-
tum ambirent facta seditione, extra claustra erumpentes,
foras egressæ, secum traxerunt quadraginta & amplius
virgines eo prætextu, vt Reges Francorum adirent, & quod
male tractarentur ab Abbatis ex postulare. Sed vide
furorem femineum nullam locorum & temporum ra-
tionem habentem:

Venerant (inquit Gregorius f) pedestri itinere a Pictaui
villam equi beneficium habuerant, vnde ambula & satis exegit,
est, consumptæ, erant: sed nec vultus almoniam vltam caritatem
quisquam præbuerat. Accesserunt enim ad vrbem nostram diuina
mensuris primis: erant enim pluuia magna, sed & vis diluuitæ ar-
tibus immensitate aquarum. Sed has omnes difficultates opus
furore minime confiderauit, & oblitatio femine
superauit. Expectato autem æstiuo tempore, Chrodieldis
ad Guntheramanum Regem profectæ est, sed nobili-
gens, nisi quod maneribus donata recessit, reditque
Turonos: cum interim ex seductis virginibus complures
ipse abierunt retro post fatanam, viris matrimonio colla-
te intra S. Hilari basilicam continerent, indeque extra-
tos nefandissimos homines ad inuadendum monasti-
cium miserant, atque Abbatissam vinculis alligandam,
quod & factum est.

Cum vero hæc ageretur (subdit Gregorius g) Gundegis
Episcopus Burdegalesis, aduocatus secum Nicasio Dioclesimensi, &
Salsario Petragorico, ac ipso Morano Pictauiensi Episcopo, et quod
huius vrbis metropolitani esset, ad basilicam S. Hilari aduenit, arguens
has puellas, & in monasterium reducere cupiens. Sed cum illæ obli-
uionis reuoluerentur, & hic cum reliquis (sæcra epistolam superius
nominatam) ex excommunicacione inuiderentur: quæ tunc
nam præfatorum tanta eos in ipsa S. Hilari basilica caelestia
uit, vt conuenientibus in pavemento Episcopi vice conueneret posse
sed & diuina & reliqui clerici sanguine per fessum, cum esset
tibus basilicam sunt egressæ. Tam immensæ enim eos, & vnde
diabolo cooperante, pauor absiderat, vt resistentes & loco sancto, nec
sibi vultu dicentes, vniquisque per vnum, quem arripere vult,
datur. hæc in Episcopo. Subdit vero de factio femina
Chrodielde: Ex hoc, inquit, Chrodieldis ordinata est, vnde
monasterium peruenit, & quod sanque de monasterio arripere potu-
set, plagas ac cadibus affectis, suo seruitio subiecit, necnon, vt
monasterium possit ingredi, Abbatissam de nouo præsentem
diceret.

Cum autem Episcopilli, qui conueniant, eadem
contumaces & factiosas feminas à sacra communione
suspendissent, de his litteras dederunt ad alium conue-
ntum Episcoporum, qui apud Guntheramanum Regem
collegerant: qui & ad eos has litteras reddidere, pro-
bantes quæ ab ipsis facta essent b:

Domus semper sui adque Apostolice sedis dignitatis Gundegis-
lo, Nicasio, Salsario, Morano, Aetherius, Syagrus, Anastasius,
Hesychius, Agricola, Priscus, Felix, Veratus, item Felix, & Ber-
thecannus Episcopi.

Itaque vestra beatitudinis tantum referre ante nos uocis de vestra
sceptitate gausi, excepimus: tantum de uicaria, quam vni per vestra
sceptum, non modico marore astringimus, dum & regala trans-
cenditur, & nulla reuerentia religio servatur. Sed quia in vestra
monachas, quæ de monasterio bona memoria Radegunde, in quibus
diabolo fuerant digresse, quod nullam à vobis acquirere con-
ditionem audire, nec intra monasterium sui sepe, de quægressu
vram, voluissent reuerti, insuper basitica domini Hilari in celo vram
stræ vestrorumque inuicem intulisse: quapropter ipsa à commu-
nionis gratia vniuersis suspendere, ac per hoc nostram ecclesiam
diocritatem elegerit consolare.

Igitur quia optime vos nostrum statuta caritatem per vestra
regala plenitudinem contemere, vt qui in talibus excessibus redierat

CYRA EX-
ACTA RE-
VM TEM-
POR A-
LIVM.

a Greg. lib.
11. ap. 30.
ind. 7.

TERTIUS
STELLIS
GREGOR.

b Greg. lib.
12. ap. 11.
GREG. AP-
OSTOLIC.

c Greg. lib.
6. ap. 19.
ind. 11.

d Greg. lib.
11. ap. 27.
ind. 11.

LXIII.
SYNODUS
PICTA-
VIENSIS.

CHRISTI GREGORII PAP. 4. CHRISTI MAVRITII IMP. 8. 793.

Abbatissam apprehendant, exarabunt, & in custodia sancta sancti Hilarii basilicam in loco, ubi Bassina metatam habebat, retrudunt postea ad officium custodiant: ne quis vilius captus preberet auxilium.

Exinde nocte sabothora aggressi monasterium, cum nullo sulgo- re accensi laminis possentur, extracta promptuario cuppa, que olim pice linta seica remanserat, equum incununt, factique pharo magna se huius incendio cunctam monasterium suppellaculum rapuerunt, hoc tantum, quod ferre non poterant, retinuerunt. hoc autem gesta sunt ante festum dñs Pasche. Cuiusmodi Episcopus Pictaviensis Motoucus hac omnia graviter ferret, nec valeret seditionem diabolicam mirare, nisi ad Chrodielidem, dicens: Re- linque abbatissam, vt in his diebus in hoc carcere non cimeter: alioqui non celebrabo Pascha Dammi, neque baptismum in hac urbe viliu catechizatus obtrahit, nisi Abbatissa a vinculo, quo tenetur, subleuetur absolui. Quod si ne sic volueris, collectu civibus auferam eam. Hac co ducite, statim Chrodielide percussere deperat, dicens: Si cum violenter quis auferre tentauerit, statim eam gladio percutiet. Absoluti autem diebus illis Flavacenu super Damofit- cuo ordinatus, cum epi Abbatissa S. Hilarii ingressa basilicam absoluitur.

Iner hoc ad sepulchrum S. Radegundis homicidia perpetratur, & ante ipsam beatam Crucem arcam quendam per seditionem truncata sunt. Dumque hic furor, superueniente die, per Chrodielidam superbia augetur, & absolute caeli & relique plage, quas supra memoramus, a seditionariis perpetratur, atque ita his tantumta tenuisset, vt consobrinas suam Bassinam altiori corbu no despiceret: illa penitentiam agere cepit, dicens: Erant sequendo Chrodielidam ita- liantiam, & ecce despectus habere ab eadem, & Abbatissa inter con- tinuas excelsi. Et conuersa humiliter se coram Abbatissa, expectans pacem eius, fueruntque pariter vno animo, eademque voluntate. De- nique orzo scandalo, patet qui cum Abbatissa erant, dum seditioni, quam Chrodielidam secola commentu, resisterent, patrum Bassina per- cutant, qui caecis & mortuis est. At illi post Abbatissam ad Basili- cam confessoris confugiunt: & ab hoc Bassina, relicta Abbatissa, dis- cegit, sed postea iterum per fugam lapsa, in pace quam prius habuerat, redierunt. Postea vero multa inter has scholas monachice orta sunt. Quis igitur tanta plaga tantaque strage, vel tanta mala verbis poterit explicare, vbi vix praxerit dies sine homicidio, bora si- ne turgo, vel momentu aliquod sine fletu?

Nouum plane inuentum hoc, quod elegit diabolus ad vexandam Ecclesiam, quo ingiter affligit sanctos Epi- scopos, quibus ad huncmodi continentis in regulari obseruantia discipulas nobiles moniales maius opus atque onus incumbit, quam in viuiesco grege custodiendo. Sed habet expressam ex his originem, competumque fontem, vnde soleant tanta deluete mala, exortique scandala: nimirum dum nobiles potentisque homines filias suas inuitas licet detrudunt in monasteria tanquam in carcerem, vbi infelices ille qua possunt via, cum in li- bertatem carnis, cuius fecisse iacturam dolent, sese vindicare laborant, hos grauissimos concitant fluctus, quibus viuiescum commouent atque perturbant Ecclesiam. Ita plane vt vidimus) tunc accidit, quod Francoum Reges, quas filias ex concubinis genuissent, ad S. Radegundem, vt moniales ibi efficerent, mitte & conuenerunt: sed que scierunt se ex Regibus ortas, haud passae inferioris nobilitatis femine se esse lubricas, eummodi turbas concitauerunt. Adhuc forte caudam spectat, quod diuina monent o- racula, ne texat quis cum lino lanam, vel dup licet femine agrum serat. Sicut enim celum reddidit terra sanctuarum viginti choros, que diuino afflata spiritu, Deo se di- cavit oblatione libera atque spontanea mancipantes ad ferendum ipsi in monasterio: ita contra, que inuita, si- ue parentem blandimentis vel minus vincuntur: votoru vinculis, & clauduntur veluti carcere monasterii, paradi- sum ipsam in infernum conuertunt, seditionibus cuncta miscetes, sed trage die huius reliqua profequamur, quo- modo scilicet vnius feminas causa viuiesca Gallia fati- gantur. Perge enim Gregorius:

Hac autem Childebertus Rex audiens, legationem ad Gombi- rannum Regem direxit, vt scilicet Episcopi conuocati de vtriusque regno, hac qua gererentur, scilicet canonicis emendarent. Ob hanc causam Childebertus Rex multo curatus nostra personam cum

Abbatissam apprehendant, exarabunt, & in custodia sancta sancti Hilarii basilicam in loco, ubi Bassina metatam habebat, retrudunt postea ad officium custodiant: ne quis vilius captus preberet auxilium.

Exinde nocte sabothora aggressi monasterium, cum nullo sulgo- re accensi laminis possentur, extracta promptuario cuppa, que olim pice linta seica remanserat, equum incununt, factique pharo magna se huius incendio cunctam monasterium suppellaculum rapuerunt, hoc tantum, quod ferre non poterant, retinuerunt. hoc autem gesta sunt ante festum dñs Pasche. Cuiusmodi Episcopus Pictaviensis Motoucus hac omnia graviter ferret, nec valeret seditionem diabolicam mirare, nisi ad Chrodielidem, dicens: Re- linque abbatissam, vt in his diebus in hoc carcere non cimeter: alioqui non celebrabo Pascha Dammi, neque baptismum in hac urbe viliu catechizatus obtrahit, nisi Abbatissa a vinculo, quo tenetur, subleuetur absolui. Quod si ne sic volueris, collectu civibus auferam eam. Hac co ducite, statim Chrodielide percussere deperat, dicens: Si cum violenter quis auferre tentauerit, statim eam gladio percutiet. Absoluti autem diebus illis Flavacenu super Damofit- cuo ordinatus, cum epi Abbatissa S. Hilarii ingressa basilicam absoluitur.

Iner hoc ad sepulchrum S. Radegundis homicidia perpetratur, & ante ipsam beatam Crucem arcam quendam per seditionem truncata sunt. Dumque hic furor, superueniente die, per Chrodielidam superbia augetur, & absolute caeli & relique plage, quas supra memoramus, a seditionariis perpetratur, atque ita his tantumta tenuisset, vt consobrinas suam Bassinam altiori corbu no despiceret: illa penitentiam agere cepit, dicens: Erant sequendo Chrodielidam ita- liantiam, & ecce despectus habere ab eadem, & Abbatissa inter con- tinuas excelsi. Et conuersa humiliter se coram Abbatissa, expectans pacem eius, fueruntque pariter vno animo, eademque voluntate. De- nique orzo scandalo, patet qui cum Abbatissa erant, dum seditioni, quam Chrodielidam secola commentu, resisterent, patrum Bassina per- cutant, qui caecis & mortuis est. At illi post Abbatissam ad Basili- cam confessoris confugiunt: & ab hoc Bassina, relicta Abbatissa, dis- cegit, sed postea iterum per fugam lapsa, in pace quam prius habuerat, redierunt. Postea vero multa inter has scholas monachice orta sunt. Quis igitur tanta plaga tantaque strage, vel tanta mala verbis poterit explicare, vbi vix praxerit dies sine homicidio, bora si- ne turgo, vel momentu aliquod sine fletu?

Nouum plane inuentum hoc, quod elegit diabolus ad vexandam Ecclesiam, quo ingiter affligit sanctos Epi- scopos, quibus ad huncmodi continentis in regulari obseruantia discipulas nobiles moniales maius opus atque onus incumbit, quam in viuiesco grege custodiendo. Sed habet expressam ex his originem, competumque fontem, vnde soleant tanta deluete mala, exortique scandala: nimirum dum nobiles potentisque homines filias suas inuitas licet detrudunt in monasteria tanquam in carcerem, vbi infelices ille qua possunt via, cum in li- bertatem carnis, cuius fecisse iacturam dolent, sese vindicare laborant, hos grauissimos concitant fluctus, quibus viuiescum commouent atque perturbant Ecclesiam. Ita plane vt vidimus) tunc accidit, quod Francoum Reges, quas filias ex concubinis genuissent, ad S. Radegundem, vt moniales ibi efficerent, mitte & conuenerunt: sed que scierunt se ex Regibus ortas, haud passae inferioris nobilitatis femine se esse lubricas, eummodi turbas concitauerunt. Adhuc forte caudam spectat, quod diuina monent o- racula, ne texat quis cum lino lanam, vel dup licet femine agrum serat. Sicut enim celum reddidit terra sanctuarum viginti choros, que diuino afflata spiritu, Deo se di- cavit oblatione libera atque spontanea mancipantes ad ferendum ipsi in monasterio: ita contra, que inuita, si- ue parentem blandimentis vel minus vincuntur: votoru vinculis, & clauduntur veluti carcere monasterii, paradi- sum ipsam in infernum conuertunt, seditionibus cuncta miscetes, sed trage die huius reliqua profequamur, quo- modo scilicet vnius feminas causa viuiesca Gallia fati- gantur. Perge enim Gregorius:

Hac autem Childebertus Rex audiens, legationem ad Gombi- rannum Regem direxit, vt scilicet Episcopi conuocati de vtriusque regno, hac qua gererentur, scilicet canonicis emendarent. Ob hanc causam Childebertus Rex multo curatus nostra personam cum

LXXII. RVRVM IN VA- DVNT MO- NASTE- RIVM.

LXXIII. RVRVM CADESRE- PETITA.

LXXIV. VNDI PRO- TENIANT MONASTE- RIORVM MONI- ALIVM CLAS- DES.

Deur. 32.

LXXV. SYNODVS PICTA- VIENSIS COACTA.

Evrege.

CHAGANVS DVX ABARVM IREMIT IN THRACIAM. & Nicoph. 2. 18. (A. 12.)

caris rebus Perficis, relicto per Mauritium in regnum Colthoe, vertenda fuerunt arma aduersus Abares sub duce Canano sine Chagano Thraciam inuadentes, de quibus ista Nicephorus a. Inuenit vere, translatis ex oriente copijs, Mauritius sese ante soluit, & multo impeditius interuenientibus. Archelium contendit: eo namque excurrere velle Abares audierat post auram illam mensam & elephantium spectaculum, multo tempore talemoroni auri largitionem: qua illi Imperator, natum sibi completendam ratus, potentibus tribuit. Ac primum Perinthum, quam nunc Heracleam vocant, cum quidem in terrore plures & in maximam tempestate procellam incidisset, venit. In qua vixit Glycera martyri, qua ibi ade sacra magnifice constructa honoratur, debuit religionem profoluit. Et graue quiddam a barbarorum excorsionibus passus exercitum, Dixit in Europa Prisco creato, inde in yrbem imperantem est reuersus. Abarum vero & Slauorum gentes, istro traicido, sub Chagano Hammo militantes, Thraciamque percurrerunt, & omnia passim diripientes vsque ad Heracleam peruenierunt. Quin prisco Duci Tauris se conuenit, Dilymorthisium quoque stratagmate cepit. Eorum imperium aere & consilio quodam admirando Imperator inuoluit: qui se classe instruita in eorum sedi expellendum seclurum agimalauit. Quos res metum illa ingentis incosist, & voluuntos ad sua redire coegit. Post quorum discessum Imperator ad transfinitum Istri. Ne rursus barbari facile in Thraciam excurrerent, forma multorum presidia collocauit. Prisco autem Bicanium reuerfus, de mandatis accusatus est, & militarium copiarum prefectura dignitate et abrogata, Petroque Mauritij atridata. Verum cum & o nihil praelarum ex sententia Imperatoris gereret, adempto illi magisterium, tandemque prisco reddito, dum isse consilij. Ita vti que hoc anno, cum sanctus Gregorius Papa de relicto Prisco in gradam patrum congaudens, & salutaria monita in x. annis, ista ad ipsum scripsit mense Iulio b.

Greg. 11. ep. c. 14. XI. S. GREG. EP. AD PRISCUM MAGISTRUM MILITVM.

Sivastis cursum veraciter attendamus, nihil in eo firmum nihil inuicem stabile, sed quicquid videtur viare modo per planam, modo per aspera et altum su nobis vti que in hac via mucronibus nunc prospectat, nunc occurrit aduersitas. Denique alterius si succedant temporibus, & omnia se vices consulant. Dum igitur omnia in hoc mundo instabilitate modo conspiciat, nec clari prosperi, nec fragri debent aduersi. Tota ergo mens ad illum nos conuenit adhibere, ubi quicquid est, firmum per manet, ubi non mutatur aduersitate prosperum. In hac ergo vita vero Detonimpositum modagamine clare agitur, ut vel prosperitatem aduersitas, vel aduersitatem prosperitas subsequatur: quatenus & humilitati displicent, quicquid iniquum fere, & in eam exaltati aduersitatis memoriam quasi humilitati ancoram in mente tenentur.

Non in hoc ergo Creatoris nostri ira tibi deputanda, sed gratia, per quam discimus, ut eius dona tanto seruiamus verius, quanto humilior tenemur. Quia igitur perfectam vos deumorum gratiam auctor conueniente, Deo repare esse cognauimus, magna pro vobis exultatione gaudeamus, optantes ut vitam vestram verum omnium gubernator & bonus semper presertibus saluat, & ad gaudia perpetua extendat. Hac vobis ideo loquor, quia multum vos diligit, atque nos a vobis diligis. Sed hoc quod me diligitis, in latorem presertium Sabiniamum diuicium demonstrate, ut vbi vobis exortit, vobis patriam confignatur. Vbi autem gloriosus Callus quicquid laudum vestram in Romanis partibus exilit, quem vobis excellentis paternae dilectionis commendando, huc utique ad Priscum Gregorium.

XCI.

Sic igitur reuocatus Prisco ad ordines militares magna praeda peracta, mox barbarum Regem Chaganum aduersantem sensit, & annem trahente impellentem. Quamobrem legationem pacis mittere, ratio persuasit. Siquae Theodorum mediam (inquit Nicephorus c) vram cordatum sagacitate, & prudentia multo excellentem, ad eum missi. Qui cum barbari sui frenantem maxime & superbiem ac verborum fastu exultantem (nationum enim omnium dominum se esse mirabilem iactabat) vidit, veteri quodam narratione barbararum legatus lenit timorem, inquit enim: Tu Chagane, veterem & vtilen orationem. Sese vti Accipitorem Rex illi vti admodum & felice plurimas & maximas sibi subicit nationes, atque ex eo facta in proceram arrogatam sublatam curru sibi aurum impellatidum pretiosum, lapillum ornatum fieri fecit in quo consilium, quatuor ex demit Regibus curru, qui cum traherent, iugo illi imposito, hanc. Hoc

c. Nicoph. h. h. c. 14. THEODOR. LEGATIO AD CHAGANVM.

vero cum sapus fuerit, & celebri quodam festo die, ex quatuor istis Regibus vni oculis comessit continue retrorsus, & tota volubilitatem intueretur. Sese vti que cum, cum rei gratia tam frequenter oculos in rotam conuerteret, percontaretur: respondisse ferunt. Cum stupore admiror rotam cum tam instabili modo ferri, atque aliam aliter valui, & nunc quidem sublimia demitterent, rursus autem demissa sublimem anticum conficere. Sese vti perro vbi dictum id negligit statuit, ne illi postea curram traheret.

Barbarus vero subridens, satis se pacem & optati solliciti & Prisco ei pro transfinito bonam spoliorem partem, maxima quoque concedendo dedit, & se Romanorum ditione colore (Romanum namque id solum esse) significauit. At barbari Romanis armis & vti belli id amissis respondit. Et cum Chaganus ad hunc modum sollicitus cum Prisco rixaretur, Prisco ei, quod ex Oriente profugisset, comitij loco obiecit, haecenus de Chagani & Priscicibus libellataeque Europa ab incurfione abarum cum amia fidei, tum vero eloquentia Theodori medici, ad quem extant plures sancti Gregorii epistolae, & inter alias illas illius recitata, qua persuadet cum Mauritio agere, ut vitam impiam legem abroget. Quod vero ad tempora rationem speclat, errore vides positum a Theophae, quod ista de Prisco conueniant non Mauritio Imperatori terodiocimo, cum ex litteris recitatis sancti Gregorii ipsius hoc anno restitutum confect, diu aduersus & polemicaret Gregorii Pontificatus annus, cuius hodie nono quinquagesimo incipit mense Septembri. Quomodo vero Priscum cum Commentiolio, rupto foedere, eundem Regem viceit, suo loco dictum funus.

Quod autem nuper mentio facta est de Maurino Imperatore visitante Heracleam ecclesiam S. Glyceriae, hic opportune quidhis diebus illi accidit, ex Nicephoro referam, rem fane memoria dignam: ut enim d. Manes vero ab ref. erit sic celebrata martyri istius miracula, nempe Euphemie, de qua dictum sumus interius, aduanda Glyceriae, & ipsius martyri miraculorum conuincere. Vix quidem, sic Paulino nouerit, obsequio locutur, in bono autem discipulo admodum saluatur, manifeste in impostorum & malificorum latratibus demerit esse deprehensus est. Incantatoribus & magice gentes fuit pelus, in qua detrahendum traem exipit, per eum exort. auctor ipse eum appellat vti vobis colloquatur. Vbi dicit, id, in quibusque flagrant, argentum per vendit. Qui prisco monito, lencem eum recipit, ventalum, & ipso foris eum peruenit emendi liberam facultatem facientes propofarum. Aucta autem, ut Perinthum Auspites, ipsius S. Heracleae, & aucti fidei, & pelium eam, ita ut vendidat, comparat.

Itaque eum vti solo tempore se in suam selem recepit, & ab orientem reguati martyri Glyceriae, sublati prius, sic eum, argenteum istud recepit, calnis diuinitus manentibus vti id ore conuenire arbutus. Atque illi quidem hoc se fecit, rursus autem reguati consilium. Martyri enim ista tantum miraculum dat gratia, gratiam & donum id celebrant: haudquaqua enim fuisse, taceant enim dicebat, ut mundum in mundo conuinceretur. Hoc postquam deus ploranti fieri cognouit Episcopus, populo quam grauer talis, vti sique curas in animo ipse, quod ipse culpa Testigia conuincite tanta primari debet, voluit aut. Promote ad lacrymas, & prisco conuersus, Deo supplicauit, ut rem tam grauem auerteret, & saluati causam latenter ostenderet. Deus vero vite aduocatum eum amolens, & in istam misericordiam legitime profecit, amittit in sonpua lencis pietatem manifestat.

Ille statim argentea phialam subleuit, & prisco illam dicitur perinde atque per an. & quasi virginem, in uicinatam nouissimum cultu religioso restituit. Et ecce tibi, deropente vnguenti rursus iactura, & miraculorum latex demo exilit. Phialam autem exacte eundem manifeste in operum praedictorum, & non aliter quam in phiala columnis vti non proponitur, vti que gloria sua redidit. Eius vbi ad Imperatoris aures per primariae sedis Episcopi, inuocato in inuocator erat) relata est. Priceps ab eodem Episcopo ad rursus capiti supplicio persequentes excitatos ostentum in respicientis atque peruenit, crimem corrigere voluit. Iudicium igitur maximum cogit, & malificorum militum iniquos producit. Qui in grauem carcerem conuicti ad supplicia thedici per solutorum parus, producti sunt. Inter quos Paulinus in palam summa parte hians aucti, rursus rursus fuit, in primis eadem sibi sui spectator iussit, suspensus & bene alit, & inop. fure & malicie partem inuoluerat. Atque huc ita illi p. f. am.

XCI. Greg. 11. ep. c. 14. XI. S. GREG. EP. AD PRISCUM MAGISTRUM MILITVM.

XCI. Greg. 11. ep. c. 14. XI. S. GREG. EP. AD PRISCUM MAGISTRUM MILITVM.

XCI. Greg. 11. ep. c. 14. XI. S. GREG. EP. AD PRISCUM MAGISTRUM MILITVM.

XCI. Greg. 11. ep. c. 14. XI. S. GREG. EP. AD PRISCUM MAGISTRUM MILITVM.

XCI. Greg. 11. ep. c. 14. XI. S. GREG. EP. AD PRISCUM MAGISTRUM MILITVM.

XCI. Greg. 11. ep. c. 14. XI. S. GREG. EP. AD PRISCUM MAGISTRUM MILITVM.

CHRISTI GR... MA... huc hac Nicoph... decem habes... Eadem quoque... Empetria de qua... talis illa in co... eundem e firo... Quod autem nuper... Gregorii Pontificatus... hodie nono quinquagesimo... incipit mense Septembri... Quomodo vero Priscum... cum Commentiolio, rupto foedere, eundem Regem viceit... suo loco dictum funus... Quod autem nuper mentio facta est de Maurino Imperatore visitante Heracleam ecclesiam S. Glyceriae, hic opportune quidhis diebus illi accidit, ex Nicephoro referam, rem fane memoria dignam: ut enim d. Manes vero ab ref. erit sic celebrata martyri istius miracula, nempe Euphemie, de qua dictum sumus interius, aduanda Glyceriae, & ipsius martyri miraculorum conuincere. Vix quidem, sic Paulino nouerit, obsequio locutur, in bono autem discipulo admodum saluatur, manifeste in impostorum & malificorum latratibus demerit esse deprehensus est. Incantatoribus & magice gentes fuit pelus, in qua detrahendum traem exipit, per eum exort. auctor ipse eum appellat vti vobis colloquatur. Vbi dicit, id, in quibusque flagrant, argentum per vendit. Qui prisco monito, lencem eum recipit, ventalum, & ipso foris eum peruenit emendi liberam facultatem facientes propofarum. Aucta autem, ut Perinthum Auspites, ipsius S. Heracleae, & aucti fidei, & pelium eam, ita ut vendidat, comparat. Itaque eum vti solo tempore se in suam selem recepit, & ab orientem reguati martyri Glyceriae, sublati prius, sic eum, argenteum istud recepit, calnis diuinitus manentibus vti id ore conuenire arbutus. Atque illi quidem hoc se fecit, rursus autem reguati consilium. Martyri enim ista tantum miraculum dat gratia, gratiam & donum id celebrant: haudquaqua enim fuisse, taceant enim dicebat, ut mundum in mundo conuinceretur. Hoc postquam deus ploranti fieri cognouit Episcopus, populo quam grauer talis, vti sique curas in animo ipse, quod ipse culpa Testigia conuincite tanta primari debet, voluit aut. Promote ad lacrymas, & prisco conuersus, Deo supplicauit, ut rem tam grauem auerteret, & saluati causam latenter ostenderet. Deus vero vite aduocatum eum amolens, & in istam misericordiam legitime profecit, amittit in sonpua lencis pietatem manifestat. Ille statim argentea phialam subleuit, & prisco illam dicitur perinde atque per an. & quasi virginem, in uicinatam nouissimum cultu religioso restituit. Et ecce tibi, deropente vnguenti rursus iactura, & miraculorum latex demo exilit. Phialam autem exacte eundem manifeste in operum praedictorum, & non aliter quam in phiala columnis vti non proponitur, vti que gloria sua redidit. Eius vbi ad Imperatoris aures per primariae sedis Episcopi, inuocato in inuocator erat) relata est. Priceps ab eodem Episcopo ad rursus capiti supplicio persequentes excitatos ostentum in respicientis atque peruenit, crimem corrigere voluit. Iudicium igitur maximum cogit, & malificorum militum iniquos producit. Qui in grauem carcerem conuicti ad supplicia thedici per solutorum parus, producti sunt. Inter quos Paulinus in palam summa parte hians aucti, rursus rursus fuit, in primis eadem sibi sui spectator iussit, suspensus & bene alit, & inop. fure & malicie partem inuoluerat. Atque huc ita illi p. f. am.

IESV... AN... GREGORII PAP... ANNI 5... NOA GREGORII... quatuordecim in... ab abfolant, & G... Anal. Et d. 11.

hinc hinc Nephorus. Eandem hitoriam exactissime describam haberi a Theophylacto, dum Mauritianum tertium hitoriam.

Eandem quoque gratia pollebat sanctissima martyr Expbenia de qua alias dictum est: perillat vero in miracula ista in eo, quod cum liquore etiam admixtum sanguinem e ferro corpore emittit, eo tantum die, quo natus est, in qua facta celebrata festinus populo recitaretur. Quod si tunc accidit de Mauritio Imperatore, et eodem Nephoro accipere: Hoc autem loco, in quo, quod Maurinus de celebrata martyris Epistola acciderit, hinc hinc non tam cogitatio Imperatori inest, ut ante nimis de prophetis in miraculis innoteret, & saluam bonum pro-

haec quoque anno, die paschalis Theodosius filius Mauri, illi eius, coronatur Imperator collega patris Leonis Patriarcha Constantinopolitano, ita ex Theodosio: alia tunc biennium, ut dictum est superius ex Theodosio, non quidem Augusti esse a patre consecratum Theodosium, & publicis monumentis inuenies apud S. Gregorium in epistola 6.

Hoc praeterea tempore claruisse in Perside in signe fortissimum Christianam, eandemque corona martiri auctam, cum Eo quo tempore huius accuratus scriptor, tum alii recitatorum Gregorum tradit. Euzagrius quum in primis scripta habet ista: Eodem tempore rixit apud nos Gelanduchus, quum multa tormentis perisset, & a Magis Persis grauius ex- cecatus, martyris in corpore passu magna miracula, quae ediderat, as- scribit. Cuius uita ad antiquum Stephano Hierapolis Episcopo laudantur. hinc Euzagrius. Colinduch vocat eam Niphobryz, eandemque Stephanum auctorem citat vitae eius, eandem capto dissidua narans. Quicquid sit, recitator ab Orientalibus, penes quos passa est, eandem recitator esse ut martyrem, cultor, anniuersaria celebra- tum. Sed ad hanc medietatem addit hitoriae auctoritatem Theophylactus, qui eam exactissime narrat g.

cum ipsi Pontifici ex more laborandum fuit aduersus schismaticos atque haereticos, nec non prauos mores Orthodoxorum, praecipue uero clericorum. Quod uero in primis ad schismaticos pertinet: exigebant haec Constantio Episcopo Mediolanensi recens creato, ut si recipi vellet, damnaret damnates Triuicula capitula in Quinta Synodo reprobata, zelo quodam absque scientia concitati. Inualerunt enim apud eos (quod sepe dictum est) sententia illa, qua asserere per Quintam Synodum in damnandis Tribus capitulis rogata esse inuicem Synodo Chalcedonensi, cuius se esse defensores tenesse; custodes profiterentur, qua assertionem interdum adeo ualuerunt, ut optimos quoque in schisma pellicerent. De his autem cum idem Constantius Gregorium Romanum Pontificem consulisset hoc anno, ad eum ita se respondit h:

Scriptis sanctitatis uestra peruersa, in qua uos marore esse cognouimus, maxime propter Episcopum & eius Brixie, qui uobis mandant, ut eum epistolam transmittatis, in qua uirare debetis, uos Triuicula capitula minime damnasse. Quod si decessor fraternitatis uestra Laurentius non fecit, a uobis queri non debet. si autem fecit, aut enim uincit saluam esse, aut cautionis sua iuramenta transgessit. Sed quia emulsi uiram sua credimus sacramenta seruasse, atque in uinitate Ecclesiae permansisse: dubium non est, quod nulli Episcoporum suorum iurauerit, se Triuicula capitula minime damnasse. Ex qua re colligit sanctitas uestra, quia cogitatio de hoc, quod a decessore uestro factum nullo modo est. Sed ne hi qui uobis ista scripserunt, scandalum cari uideantur, transmittite eis epistolam, in qua sub anathematis interpositione satamini, neque uos aliquid de fide Chalcedonensi Synodo minuire, neque eos, qui in uincunt, recipere, & quos uos damnari, damnare, & quoscumque absolui, absolui. Vnde credo esse posse celerrime satisfieri, hac patiter professione & ipse Gregorius ab iudem schismaticis impetitus (ut uicimus) satisfecit.

Quod uero Ioannem Rauennatem Episcopum acerrimum Quintae Synodi defensorem idem Constantius nominare soleret in Missis, inde etiam iudem schismaticis scandali occasio data est non recipiendi suum ipsorum Episcopum Constantium, nisi ab eius nominatione desisteret. De quibus haec scripta ad ipsum Gregorius:

Quod autem scripsisti, quia scandalizantur plurimi eorum, quae fratrem & coepiscopum nostrum Ioannem Rauennatem Ecclesiae inter Missarum solemnia nominari: requirenda uobis consuetudo antiqua est. Et si consuetudo fuit, modo a finitibus hominibus reprehendenda non est. Si uero consuetudo non fuit, fieri non debet, unde quibusdam scandalum moueri possit. Tamen solite pergere stude, si idem Ioannes frater & coepiscopus noster uos ad aliter nominari, quod minime diuini fieri. Et si illic uelut in memoriam non facit: quae necessitas cogat, ignoro, ut uos illius faciat, haec quidem ex more. Verum quod non nominando Ioannem nunciam ceptum nominari, potuisset scandalum suboriri, quod eius communionem, qui defensor Quintae Synodi esset, reiecerit: idcirco adeo, quae dixit, ista innox iungit: Quod quidem si sine aliquo scandalo fieri potest, uos tale aliquid facere, ualde laudabile est: quia quam charitatem erga fratres uestros habetis, ostendit. Porro ad hoc curandos eo uique progreditur Gregorius, ut ad tempus de Quinta Synodo commendet silentium, cuius causa schisma esset obortum: quod quidem absque scrupulo lesa Catholicae fidei fieri posse demonstrat, cum in ea (quod alias saepe professus fuit) non de fide, sed de personis sit actum. Subdit his ergo Gregorius:

Quod autem scripsisti, quia epistolam meam Regina Theodolinda transmittere minime uoluit pro eo, quod in ea Quinta Synodus nominatur: Si eam exinde scandalum cari posse credidistis, recte factum est, ut minime transmitteret. Vnde nunc ita facimus, sicut uobis placuit, ut quatuor Synodos solummodo laudaremus. De illa tamen Synodo, quae in Constantinopoli facta postmodum est, quae a multis Quinta nominatur, scire uos uolo, quia nihil contra quatuor Synodos constituitur, uel senserit: quippe quia in ea de personis tantummodo, non autem de fide aliquid gestum est, & de his personis, de quibus in Chalcedonensi Concilio nihil conuenit, sed post expressos canones facta contentio & extrema actio de personis uentilata est. Nos autem, sicut uoluitis, ita fecimus, ut eiusdem Synodi nullam memoriam faceremus, haec de his Gregorius.

SCHISMATICI VE- XANT CA- THOLICOS DE TRIA CAPIT.

h Greg. li. 5. pp. 37 in- dit. 11.

II. VROGTYR A SCHIS- MATICIS CONSTAN- TINI ME- DIOLAN.

III.

DE NOMI- NANDO IN SACR. COLLEGA EPISCOPO.

IV. DE EPIS- TOLA AD THEODOLINDAM AD TEM- PUS SUP- PRESSA.

IESU CHRISTI ANNVS 594. GREGORII PAP. MAURITII IMP. ANNVS 9.

NONAGESIMVS QUARTVS SVpra quingentesimum an- num duodecim Indictionis agritur, quo Mauritiu octauus solominu & Gregoriu Papa quatuor inchoaturi

